

PRZEDAWACZ (4) *sb m*

e oraz drugie a jasne; -daw-, [-ã-].

sg *N* przedawacz (4). ◇ [A przedawacza [błędnie: przedawacze].]

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Ten, kto oddaje za pieniądze lub inną wartość materialną, sprzedawca; venditor Calep, Cn; auctor, distractor, magister Cn (4) : Calep 1107b; Ale sam przedawacz comparens personaliter musi zeznawać, iefli sprzedał obyczajem wyższym opisanym SarnStat 688.

[Szereg: »przedawacz i (albo) kupiec« [szyk zmienny]: a gdy się to naidzie, a okaże, że fałsz, szybalstwo a złodzieystwo w tym iest, ma kupiec y przedawacz, iako prawa okazują, karany być. *OrdunekGórn* 39, 34.]

a. *Handlarz [kogo, czego] (2) : Bibliopola, eyn buchuerkauffer. Przedawać [!] kxyąg. Murm 178; Plagiarius Qui hominem, quem scit liberum esse, emit, venditive, aut pro servo tenet – Ludzi wolnich poimacz y przedawacz Calep 811a; [Cervus Inst Fv; Glosy I nr 48/20].*

b. [Ten, kto zdradził dla pieniędzy (o Judaszu):

Szereg: »przedawacz i przedany«: Znaczą też trzy krzyże/ trzydzieści pieniędzy za które Iudaśz sprzedał Pána Chrystufa. A dwa Krzyża/ znaczą przedanie y kupienie/ przedawacze y przedanego wydawce y wydanego. MWilkOpis K4.]

Synonimy: handlownik, kramarz, kupiec, przekupień.

Cf PRZEDAJNIK, PRZEDAWCA